

ČAJ

Pro chvíle pohody

KVĚTEN 2010

Časopis Autorů Jičínska

Absurdní Abeceda

A —

**Absurdní abeceda aktualizující
abnormální amok AGRESORA...
Antisemitské ambice, agitace
a absence argumentů –
akceptovatelných akorát
analfabety.**

Apokalypsa...

Lucie Hnízdová

44

Vážení čtenáři,

květen je ve znamení 3.Jičínského poetického jara, stejně tak i májový ČAJ. Jen jsem tentokrát prohodil role, hostem je vlastně domácí jičínská autorka Lucie Hnízdová, jejíž „Absurdní abeceda“ mě výrazně oslovila.

Zatímco dalšími autory či spíše autorkami jsou ti, které ve dnech 21. a 23.května uvítáme v rozkvetlém Jičíně jako hosty. Řada z nich už svoji tvorbu v ČAJi představila v minulosti, ale aspoň se budeme moci přesvědčit, že tvoří dál.

Necht' je nám všem v májovém Jičíně příjemně a máme hodně inspirace do další tvorby!

Váš Václav Franc

OBSAH ČÍSLA:

Lucie HNÍZDOVÁ

- Absurdní abeceda (3 - 8)

- Básně (9)

Účastníci 3.JPJ se představují

- (10 - 16)

HOST ČAJE:

Lucie Hnízdová - studentka PdF Hradec Králové (ČJ/AJ) a knihovnice dětského oddělení Knihovny Václava Čtvrta v Jičíně.

Proč píšu? Protože musím. Nikdy jsem nesesla a nezačala psát se záměrem, tak teď napíšu sbírku nebo román. Je to vždy okamžik, který neovlivním. Absurdní Abecedu jsem začala psát ve vlaku, jela jsem ze školy, dívala jsem se z okna a najednou mě začaly napadat myšlenky, různá slova, a tak to začalo. Pokračovalo to ve škole během přednášek a sem tam i doma. A proč? Protože je to reakce na to, co mě trápí, zajímá, čeho se obávám, proto Absurdní Abeceda.

Psala jsem i dříve, na střední škole, sem tam se objevila básnička. V šestnácti letech jsem napsala dívčí román, který samozřejmě v žádném z nakladatelství neotiskli. Dnes vím proč, ale ráda bych pokračovala v psaní prózy pro děti, mám rozepsané nějaké kratší pohádky, dlouho nenastala chvíle, kdy bych sedla a psala, asi vše musí ještě uzrát.

Některé básně jsem publikovala v našem studentském časopise Výtah (<http://vytahcasopis.blog.cz/>). Výtah byl vydáván PLKem – Přáteli literární komunikace, (fungoval necelé dva roky v rámci Katedry českého jazyka a literatury), bohužel se kvůli neshodám ve vedení rozpadl.

Kromě psaní samozřejmě ráda čtu. Od první třídy jsem byla čtenářkou jičínské knihovny, ve které nyní pracuji, a moje práce mě moc baví. Setkávání s dětskou literaturou, poznávání dětského čtenáře a různé besedy jsou velkým přínosem k mému studiu a přípravě na povolání učitelky. Doufám, že i děti baví, to co si pro ně připravujeme. Poslední větší akcí měsíce března – měsíce čtenářů, byla Noc s Andersenem, která byla věnována výročí Františka Hrubína. Žákům z 3.A 1.ZŠ v Jičíně jsme s kolegyní připravily bohatý program a děvčata z LG a 2.ZŠ si pod naším vedením nacvičily dramatizaci pohádek Františka Hrubína.

A nějaké motto? Jediné, co mě uchvátilo a už mám dva roky napsané a nalepené nad psacím stolem je tento citát: „*Let the rain kiss you. Let the rain beat upon your head with silver liquid drops. Let the rain sing you a lullaby.*“ (Langston Hughes) – spisovatel Harlemské Renesance v USA – psal ve 30. letech a pocházel z Harlemského ghetta, snažil se o pozvednutí černošské kultury

Absurdní Abeceda

LUCIE HNÍZDOVÁ
(experimentální poezie – reflexe)

A---

Absurdní abeceda aktualizující
abnormální amok AGRESORA...
Antisemitské ambice, agitace
a absence argumentů –
akceptovatelných akorát analfabety.
Apokalypsa...

B---

Bledá, bílá...
Bez barev budeš!
Birkenau – brána barvám.
Bez bolesti, bez breku
budeš brán?!
Bojuj!!!

C/Č---

Cílem čehosi čistokrevného –
čapnout (ne)čisté – cestou čistky.
Číselné cejchy, cely...
Čpíí, čoudíí, čadíí...
Cizince, černochoy, cikány...
Červená ctižádost crčí.
Čekárna čmoudu číhá.
Civilizace civí, copak cítí?
Cynický cirkus couvá?!

D---

Divadlo.
Dramatické dialogy d'ábla,
Dějiště? Dobrácká dáma.
Děj? Demagogie démona –
deptajícího davy – despota.

DRANCOVAT.

DEVASTOVAT.

DÁVIT.

DUSIT.

DODÝCHAT.

DOKONAT!

Dávné dějiny?
Dehumanizace doby...

Dál doufat.
Důvěru demokracii dát?!

E/F---

Fraška fašistických figurek.
Elegantní ex-vůdce
expandující Evropou elitu
FANATIKŮ...
Estráda egoistů.
Fádní finále – Faux pas.

G---

Germánský génius,
- genocida generací
garantovaná genetikou.
Gigantická ghetta,
gaunerská garda
„generála“
galantních gest.

H---

Hovořím – hloupě?!
Hlavně hluboce...hádankou...
Hluchoto háků, haló!
Hřejivá hanebnosti,
hnusnosti horlivého hrdlořeza
hromadícího hroby hořkosti.
HH-odný humanisto.
Hospodina hledej!

CH---

Chamtivec chechtá se,
chladnokrevný, chladný,
chrlí chvalořeči, chvástá se.
Chňap! Chlapy, chlapani –
chvějí se, chřadnou, chcípají!
Chrabré charakterní chátry chtíč...
chá! CHAOS...

I---

Impozantní ideologie
infikující individua

– ignorující individualitu.
Invaze inkvizitorů.
Iracionální ideály imperátora
imponující idiocii.
INU – IRONIE.

J---

Jen jednou,
jednou jde...
Jak?
Jasnozřivec
jímá jed...
Jejich jednoaktovkou
jsou jatka.
Jednoduchý jedinec
- je, je, - jásá.

K---

Kam kráčíš?
Kdo?
Krutý křivopřísežníku!
Kaluži krve kamsi...
Kde krutě kosíš..
Klameš, kašpare!
Kdekoho, kdesi, kdysi.
Kolikráts klet!

L---

Lát lidumilu.
Léčiteli lidu.
Legální lejstra
Laškujícího leadera.
Lecjaká lítost.
Loučení, ledabylost.
Lyrika lhaní
legračního lidství.

M---

Mít možnost měnit.
Masakr milionů (z)mařit.
Mýlka?
Muka!
Mrtvolné máry
melancholie.
Mučitel menšiny
Miluje.
Mstít se?
Modlit se?

N---
Ne!
Nikdy není
nic nemožné!
Ničit, nesnášet, nenávidět...
Neustále nabízí se –
neuvěřitelné násilí.
Někdo se neubrání.
Napadne.
Neunese nátlak.
Nikoho nešetří.
Nedáš se?!

O---
Oni, oni, oni...
Obklíčili, obsadili,
          obelhali, ošálili,
          obyvatelstvo odbarvili,
          obludným oblakem otrávil.

P---
Pusto – prázdno...
Poutník přes pouště přešel,
prachem putoval.
Palestina propůjčenou
půdu propustila.
Přes protest přišli.
Padající půlnocí přicházeli
- předzvěst pádu
pustošivé periody přinášeli.

yyyy

yyy yyy
yyy
yyy
Q---quantityyyy

R---
Rakovina rdousící
ryzí radost.
Rafinovaně rozdmýchává
rasismus!
Ruce rozdávají rány...
Rudnou rty...rakve...Račte !Ráj!

S---

Sedmiramenný svícen svítí,
slunce skomírá,
smutek se sarkastickým
smíchem se smísí.
Slzy slané skanou,
společně se smrtkou
sápají se spálených srdcí.

Š---

Škraboška šílenství?
Šálení, šachování –
škatulata, škatulata...
Šlépějemi šarlatánského
šlechtitele šíří se šed' –
štiplavé šrámy šera –
šach-mat?!

T---

Tma!
Tolik trpět!
Tsst!.. Tajemství...
Táto – to teplo!
Tlukot tepen...trýzeň..
Totalita tuposti!

U---

Uniknout, usnout...
Uchvatitel uchlácholil
ustrášené. Účel – umořit,
umlátit, umlčet, usmrtit...
Ubožáci.

V---

Vypukla válka.
Všichni váhali...
Vážně?
Vinna?
- Vraha...
- Všech...

W---

W
W W
W W W
W Wail W
W W W
W W
W

X---

X
X X XX
xenofobie
XX XX
X

Y---

Yiddish

Z---

Zoufalé zapomnění
zrůdného zabíjení
zažíváme.
Zamezíme
znovu zničujícímu
zrádnému zítřku.
Zjizvenému zranění,
zrádnému zakletí.

Ž---

Žaluji – žvaním –
žalem žalm.
Žháři žonglující
životy Židů.
Ženy žalozpěv žvatlají –
žhnoucimi žaláři žrány.
Žasnu!
Žádám žalobu!!
Žít!!!

Básně Lucie Hnízdové

I

Tvůj pohled mě uhranul,
šíp amora probodnul.
Tvá ústa mě umluvila,
milá slova polapila.

Svou duši jsem prohrála,
d'áblu lásky prodala.
Za tři zlaté, Proč se ptáte?
Snad mi za ni více dáte?

A co srdce? Cenné je.
Uvnitř nejsou závěje.
Drahé? Není.
- Odpuštění. Bohužel už k mání
není!

(r.2004)

II

Moje láska veliká obsáhla by svět,
po pěšině utíká, kvete jako květ.
Vznáší se k oblakům, překročí duhu.
K zlatavým paprskům vztahuje ruku.
Noří se v temnotu, hledá si cestu,
ve svitu měsíce jde pro nevěstu.

(r.2003)

III

Děkuji za Tebe!
Nepůjdu do nebe!
Pro Tebe,
miluji tě...
Už nejsem dítě,
buď u mě a zůstaň.

Černá nevěsta

Cítíš, jak tady obchází?
Cítíš, jak stojí v zápraží?
Radím vám, teď se modleme!
Umřu, umřeš, umřeme!

Slyšíš, jak škrábe na dveře?
Nevěsta v černé zástěře.
Dneska se spolu běřeme.
Umřu, umřeš, umřeme!

Vidíš, už dveře otvírá.
Je nedočkavá má milá.
Životy naše svážeme.
Umřu, umřeš, umřeme!

A ke kostelu je to krok,
už cítím její lehký skok.
A pohledy se střetneme.
Umřu, umřeš, umřeme!

A v kostele výzdoba.
A muzika smutně hrá.
A všem se v hrdle zadrhne.
Umřu, umřeš, umřeme.

A po té slávě hostina.
Nevěsta v koutě rozjímá.
Svatební lože klesá v zemi.
Umřel jsem, umřeš, i vy poznáte ji.

(r.2005)

Antoni Matuszkiewicz

TIS

Tis je tvrdé dřevo
žije tisíce let
sekera se na něm svíjí
Rodí sladké červené
plody s jedovatými peckami
Pod tisem stojí dvojice
jsou temní jak tis tiší jak tis
v té chvíli tisíciletí

MUŠLE

Úplněk měsíce to je dokonalá samota
nedovol aby zůstal jakýkoliv stín
jestli náhodou uslyšíš hlas hor
neodpovídej kdybys našel blankytnou
mušli vyvrženou větrem nepřilož
ji k uchu polož jako prst na ústa
tady je jenom tolik možné vědět o lásce

Překlad z polštiny Věra Kopecká

Jindra Lírová

NOČNÍ SKLIZEŇ

Ta noční zahrádka
chutnala po čaji.
Na pelest z vonných lip
proudy hvězd stékaly.

A já to ovoce
trhala do rána.
Nikdo se nezeptal,
proč jsem dnes nespala.

POHLED DO NOCI

Vzduch voněl mokrým hedvábím
když do noci jsem okno otevřela
Měsíc se zakuklil zůstal jen bílý stín
pár tenkých vláken které jsem utkat směla

Tat'ána Sivová

SLOBODNÁ

Raz jeden
raz druhý
ponúka sa
zajtra príd'
som iná ja
alebo svet
čo zašpinit'
chce
čistý štít
trvalo dlho
kým čierny
od sazí
vyprala som ho
v potoku
bolestí a strát
snáď pochopí
že bielit' dušu
dá sa len
jedenkrát

Imrich Fuhl

JELENTÉT

örökké lépteket hallok
a múltból a jövőbe
ez bizonyítja hogy jelen vagyok
a jelenben

Jarmila Maršálová

JARO NEJDE

Jaro jen líně, ospale vstává,
andante tančí, spíš pokulhává,
rukama načechrá peřinu sněhu,
olízne paprskem sněženek něhu.

Nespěchá, času dost, daleko do léta,
eso má v rukávu, zvítězí odvěta,
jen co ten bochníček zlatý vyleze z pece,
do ráje vstupné dobrovolné;
eden je na světě, když svítí přece,
s ránem se pozdraví – ohnivá koketa
a večer se před spaním vykoupe v řece.

JARNÍ ROZJÍMÁNÍ

u kostela

(rok co rok stejná písnička)

...do dětství
vracím se po špičkách

na stráni pod věží
děvčátko v sukýnce bílé...

zbavená otěží,
přesto však na víčkách
zaštípou vzpomínky
na prošlé chvíle
s příchutí soli;

dávno už dospělá
nepatřím mamince,
jen občas za hrudí
cosi mě bolí.

Očima pohladím
okolo schodů
březové panny
v bílém šatu.
Navždycky vyprchly
voňavé chvíle

– vzdaly se motorové pile!

Ztemnělá lucerna slunka
v koruně lípy se blýskla,
v dlani pár modravých květů
svírám, jako bych
dlaň tvou tiskla,

bez tebe smutno je tu
– co bych si nezastýskla!

Znovuzrození,
čas odchodů a návratů;

jenom zvuk z nitra
dokola točí
klikou kolovratu:

chci tě mít zítra
ospalá jitra
objetí tvé bych chtěla
polibky s vášní
co touhou voní
dotyky těla...

do ticha jarního podvečera
nad hlavou kovové srdce
buší a zvoní

– volá do kostela.

MÁ POEZIE

V dlaních radosti slzy,
úsměv tvůj ve vlasech
na louce bílých kopretin

a klín, jenž milováním dýchá,
hodiny ticha
zakleté do vteřin.

Dvě duše v objetí vesmíru,
na míru srdce,
co ve tvé hrudi bije.

Žiješ ve mně,
já rostu v tobě

– Ty jsi má poezie

Danuta Góralaska-Nowak

MONASTÝR NA OSTROVĚ KORFU

Je těžké vystoupit na horu
Pěšinky se pnou a motají
Divoké víno a girlandy květů
padají nám na smysly
Cypřiše a olivovníky
byly rychlejší
Už odpočívají
Pes v polostínu
pod křížem
líže paty Ježíše
Ve zlaté kleci papoušek
rozčesává
atramentově-amarantová křídla
s příměsí opálu
Starý mnich v lehátku
čte Písmo svaté
Obklopený řádem světa
omrzely vedrem a tichem
chvillemi zdřímne
Když ho probudí šepot rozmluvy
je překvapen podívanou
na naše odhalená těla
A poděkuje Bohu
za krásu stvoření
Zachraňuje se šťávou
z kumkvatů

JÁ

Přebývá ve mně
mnoho lidí
Jeden otevírá dveře
jiný zamyká je

Překlad z polštiny Věra Kopecká

Zdenka Líbalová

xxx
Na jarní vernisáži něhy
se budu obdivovat
křehké kráse květů
a do blankytu nebe
napíšu recenzi
svým užasl-ým srdcem

xxx

V aukční síni jara
vydražím úsměv sl-unce
Rovněž mi přiklepnou
rej dešťových kapek
a já si domů odnesu
barevný
oblouk duhy

xxx

Na slavnost květobraní
přijdu v šatech z mlhy
kol-em krku
lehký šátek vánku
a ve vl-asech
místo šperku –
petrklíč

Věra Kopecká

Ze sbírky Tanec skal /22

PROLÍNÁNÍ

Papír jako sníh
Sníh jako
zmačkaný papír
na stránkách
V příkopech
zmačkané verše
včerejšího dne
Jdu po stopách
svých zatoulaných
myšlenek

ADVENT

V přibývajícím tmě
zažehujeme
svíce majáky naděje
Jaká víra nás spasí
před lží
před pozlátky
Křísíme v jesličkách
prastarý příběh
a poztrácené pravdy

Radana Šatánková

MÚZA

Múza je šelma
Kterou dnes večer musím
Zkrotit Ochočit Udobřit
Múza je ženského rodu
Je žena jako já

Vplouvám do literární kavárny
Útrob bohyně neřesti
Bastet mě svléká
Raz dva tři duše na dlani
Další autor
Prosím

Znají mě
Jsem vším
Čím chci být
Jen dnes jsem se koupala
Ve víně
Oni jako kdyby to věděli
Jsou omámení výpary
Naslouchají
Ukláním se
Odplovám ...

Iwona Mesjasz

* * *

Přijmout osud
bez lítosti
prázdná po tom
co nebylo
najít smysl
v ne svém naplnění
mateřství
mimo vlastní tělo

ZKOUŠKA

Zastavení
v okamžiku
Paměť setře detail
Světélko na cestě
v náповědě ptáků
mlčení
štěkotu psa

Překlad z polštiny Věra Kopecká

Libuše Matysíková

CIVILIZAČNÍ NEDUHY

Celkem logicky
bychom se měli
chovat bio-logicky

Logika však
má svůj řád
a nemůže za neřád

Je tady další negace
zahálka
civilizace

Marcela Kubovová

KLAM

Od zajtra
budem vstávat skoro
stát na zastávke
o tri štvrté na sedem
s bielou šatkou na krku

Dnes ešte
nechám rozpustené vlasy
zamatávať sa do myšlienok
a bozkávať ťa na spánky

Od zajtra
mojou jedinou vášňou bude
mať urobené okraje
a slová písať na linajky

Dnes ešte
podľahnem túžbam všetkým
vyzvem motýle do tanca
a na rozlúčku šepnem
Lúbim ťa

Věra Vad'urová

MRÁZ

Za okny mráz
zuby skřípá
dech proti dechu
do sebe se hrouží
a jako cár mlhoviny
někde mizí v houští
a slané perly marnosti
nepromění se v louži

Nahá teplá dlaň
je mrazu hozená
rukavice
je lehkou zbraní
bez ambice

Za okny mráz
drtí kosti
pak vlkům hází je
bez milosti

Mráz za okny
někdy krutý bývá
když čas vzkříšení
u teplého krbu
ještě sladce dřímá

BOUŘLIVÉ NEBE

Bouřlivé nebe
šarlatovým písmem
rozhněvaných bohů
do mraků píše

ohnivými meči
zemi prosekává
pálí...
hasí...
v jednom sudu
vášně kvasí

Když bouřlivá hysterie
v nekonečnu se
ztrácí...
pokořená země
zas k svobodě
se vrací

MĚSÍC A NOC

Měsíc a Noc
to je na černém sametu
zářící brož
Ona je paní
On její světloňoš
Ona je Královna
On velký je Mág
Ona v moři hvězd
koupe se
On deník snů píše

Když Noc
s mocným Diem
svaří se
i moře hvězd
náhle ztrácí se
a Měsíc
za hradbami mraků
dusí se

Měsíc a Noc jsou pár
Ona je královnou hvězd
On milenců král

Zora Šimůnková

VÍTĚZ BERE VŠECHNO

Jsme špatně rozdané karty
v ruce hazardního hráče.
Jsme dvě esa, která
neměla se sejít.

Od doby, co nás při hře vynesli,
jsme se neviděli:
každý jak podvod schovaný
v jiném rukávu.

Jsme špatně rozdané karty,
co společnou hru prohráli.

Jaroslav Schnerch

TRÁVA NA KNIHOVNĚ

Poprvé sáhl mezi hřbety knih
popálil se a poznal
že život má i hrany
přestože lecjaká vazba
působí měkce a důvěřivě

přešel prstem po skle
studilo ba odmítalo kontakt
slyšel vytí hladové zvěře
zesílil pach zetlelých rostlin
raději otevřel spodní dvířka
našel zimní jablka
starý deník a klukovskou rybičku
když přispěchalo sobí spřežení
kdoví k čemu a kdoví odkud
polekal se dětských vzpomínek
a zavřel srdce na petlici

vykoupaný v plátcích listů Botaniky
si večer dodal odvahy
a znovu se zaslíbil knihovně
bez velkých přísah a třpytivých slov
horce dýchla jako žena
vědoucí co je nutné

poté povolily švy šatů
náhle povyrosl a bezmocně rozpřáhl ruce
tehdy vyrašila tráva na knihovně
vdechl vůni borovic a vstoupil dovnitř.

Jiří Figura

Motto:
Co je to láska?
Kopací míč se přiznal:
parádní branka

Fotbalová
poezie
hřiště

Šlapák
není
tanec

Sahali
na tři
body

Brankář
vychytal
nulu

Imrich Fuhl : KORENE SÚ POD ZEMOU

Snívalo sa mi zase o samých starých veciach: starý domček, staré postele, staré obrazy svätých na stene a starí rodičia so starými starosťami. Nevieam, či je to len náhoda (asi nie), ale tieto zlomkovité staré zábery z detstva sa točia v mojej hlave stále okolo postavy starého otca.

Ani neviem, v ktorom roku a ako zomrel. Pamätám sa však na hrmot hrúd, ktoré tak nemilosrdne padali na jeho rakvu. Každý plakal na tom pohrebe, len ja som nemohol. Ja som starého otca nikdy nepochoval. Pre mňa bude žiť, pokým sa budem pamätať na kyticu lesných jahôd, alebo na prvú cigaretu, čo som dostal od neho - pokiaľ ma niekam viaže jeho pamiatka. Viem, že kým sme nemali televízor, za dlhých večerov nám starý otec rozprával svoje pravdivé rozprávky o svojej mladosti, o talianskom fronte, o našej dedine a o horách. Rozprával nám aj o tom, „jak sa naučil uhersky“. Nerozumel som to posledné slovo. Ani to, že ten cigán, čo nám prišiel pod okno hrať na husliach, prečo hovorí tak čudne, inak ako ostatní v našej dedine. Mnohým veciam som nerozumel ani neskôr, keď ma v škole naučili po maďarsky lepšie ako po slovensky, a je ešte kopa vecí, ktoré nechápem dodnes.

Nerozumiem napríklad, prečo si bol starý otec taký istý v tom, že to, čo zasadil, aj vyrastie. Pamätám sa, ako starostlivo vyberal miesto na dvore, aby každému z nás zasadil jeden stromček, na ktorý sme časom aj zabudli. Až nedávno som si pripomenul aj tie naše stromčeky. Pozrel som si ich. Naozaj vyrástli. Niečo ma predsa len trápi: nevidím korene.

Jana Jirásková: ŠŤASTNÝ A VESELÝ (úryvek z delší povídky)

Zalehlý uši. Skřípění brzdícího vlaku. Pošmourný nádražíčko. Vůbec nic se tady nezměnilo. I když... Možná jo. Jo, možná, že jo. Je nějaký roztáhlejší, rozplzlejší a do fialova oproti minule. Nebo sem to čůčo radši s Růženou neměla pít? Neměla, musela. Jakože na svátky a na konec roku. Jo, Růžu uvidim až příští rok. Vystoupila tři stanice přede mnou. Růže s kytarou. Růže, která zpívá falešně, jak málokdo. Její „Salome, netanči...“ provokuje k okamžitému výkřiku: „Salome ať klidně trsá, ale ty, Růžo, nezpívej!“ Růže je fajn i s tím pitomým jménem a předkusem. Doskřípali jsme, docukali se, pomalu slejzám schůdky z vlaku. Houpaj se pode mnou, uhybají mejm nohám. Fakt už jsme zastavili? Dyť ten vlak je nějakej živej! „Beruno, pohni!“, ozve se za mnou. „Beruna má dost.“ Jestli vám nikdy neřikali „beruna“, neumíte si představit, jak nablblá je to přezdívka. Jak svrab. „Beruno, příště bumbej mlíčko!“ By koukali, blbečkové, kolik Beruna vydrží! Kýčovitý ozdobičky Panta Slauzů se houpaj ve větru na umělý girlandě. Jako jehličí. Šťastný a veselý! Bloumám po nádražíčku. Šťastný, pcha! Boha jeho, za co? Budem dělat, jak si rozumíme. Jak je ta naše sešlost rodina. Děda bude říkat, že salát se poved tisíckrát víc než loni, babička, že řízky sou jak dort a máti bude vzdychat blahem, že přesně takovýhle utěrky si přála. Jasně, po ničem jinym celej rok neprahla! Pak mě pobídnou, ať zabrnkám koledu na píano. Marně budu vysvětlovat, že sem na něj chodila jen dva roky pomalu před sto lety. Šťastný a veselý jako každěj rok.

Literární spolek LiS při Knihovně Václava Čtvrka v Jičíně a
Knihovna Václava Čtvrka v Jičíně si Vás dovoluji pozvat na

3. JIČÍNSKÉ POETICKÉ JARO

setkání literárních klubů a spolků v Jičíně, které se uskuteční
ve dnech 21. - 23. května 2010.

Akce se koná pod záštitou europoslance ing. Oldřicha Vlasáka a
místopředsedy Senátu PČR MVDr. Jiřího Lišky.

Akci formou grantu podpořil Městský úřad Jičín.
Sponzor: Perseus a.s. Běchary

ČAJ pro chvíle pohody

č.44 , květen 2010, ročník IX

Vydáno 5. května 2010 v Nové Pace

Redakce: Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Grafická úprava titulní strany Jozef dřevník Borovský

Interní tiskovina LISu

TEXTY NEPROŠLY JAZYKOVOU ÚPRAVOU!